

M
Maastricht

B
in Beeld

Het Ursulinenklooster,
deel 2,
de kapel

oktober
2021

Het Ursulinenklooster, deel 2, de kapel

Dit is deel 2 van 2 delen. Deel 1 gaat over het pand aan de Grote Gracht 74. Dat was in de achttiende eeuw van de welgestelde familie Bonhomme.

De Zusters Ursulinen kochten het gebouw in 1863 en bouwden aan de achterzijde een klooster. Daarachter lag een kloostertuin.

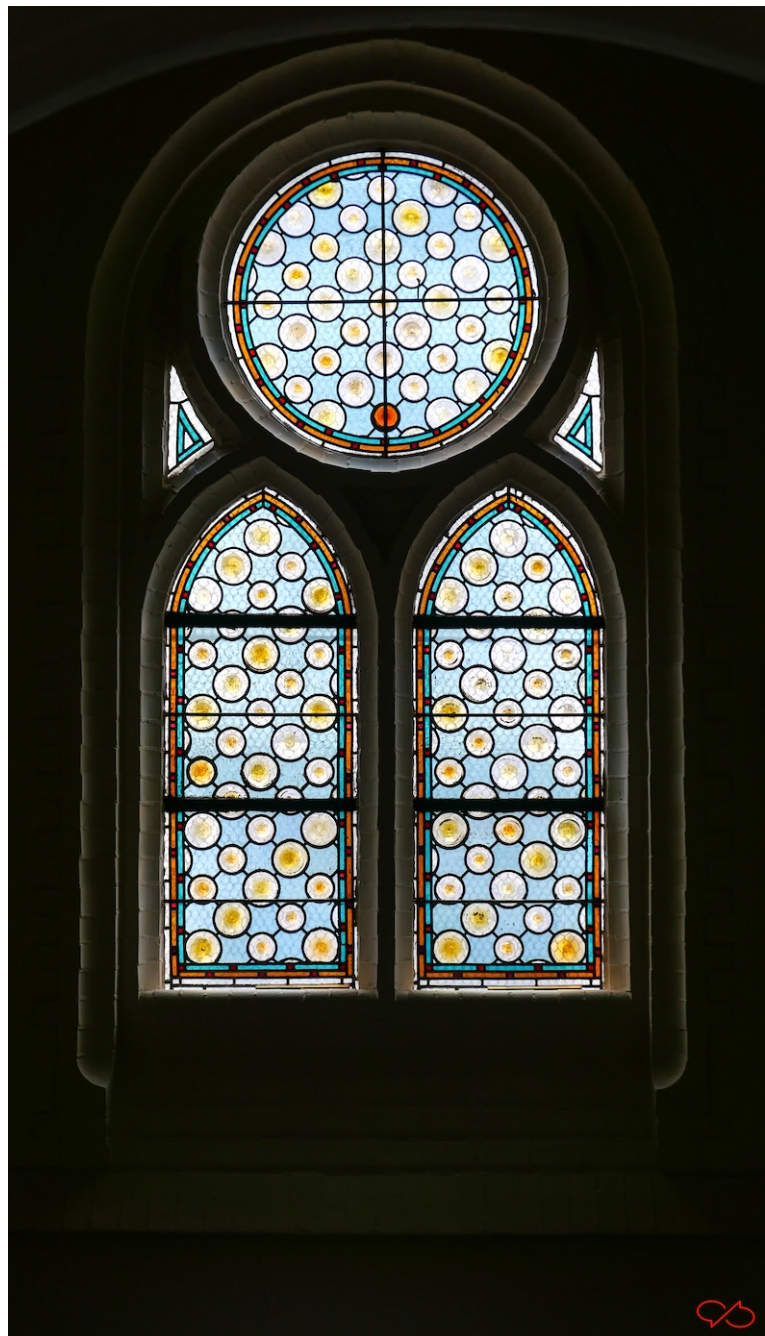
Deel 2 gaat over de kapel. Die werd in 1890 gebouwd door de welgestelde familie Claereboets en in 1892 ingewijd. Het gebouw is zichtbaar vanuit de Capucijnenstraat. De luchtbogen vallen op en ook de geglazuurde stenen en siermetselwerk. We bekijken de buiten- en de binnenkant.

Tegenwoordig is in het klooster woon- en zorgcentrum De Merici gevestigd, een thuis voor mensen met een beperking. In de kapel is het museum Sjoen Limburg gevestigd. Het laat de pracht van de provincie zien.

Grote Gracht 74
[wikipedia.org/wiki/
Ursulinenklooster_\(Maastricht\)](https://wikipedia.org/wiki/Ursulinenklooster_(Maastricht))

Een prachtig voorbeeld van baksteen neogotiek. De kapel is in 1890 gebouwd door architect Johannes Kayser. Hij was collega van Cuypers en was betrokken bij de restauratie van de Sint-Servaas. Ook het Ursulinenconvent in Eijsden is door hem ontworpen, nu het Internationaal Museum voor Familiegesciedenis. De kapel heeft lichtbogen en steunberen, ondanks het kleine formaat. Het geeft het gebouw een prachtige grootsheid. Ook het siermetselwerk en de kleuren baksteen dragen daaraan bij. Op het dak een elegante dakruiter. En overal tandlijsten, zoals onder de dakgoot en gemetselde lancetramen met daarboven een vierpas.

Het is een driebeukige kerk, al is dat niet direct zichtbaar. De wanden van het middenschip zijn dichtgemetselde bogen met enkele deuren. De zijbeuken hebben daardoor het karakter van een kloostergang. Er is geen dwarschip, al lijkt dat in de vloer wel zo. Het plafond is een sober kruisribgewelf. Het orgel is van Pereboom & Leijser, geplaatst in 1876. Om de zangtribune een prachtige balustrade als witte kant.

De wanden zijn gewitte baksteen. Op sommige plaatsen heeft men de witte laag verwijderd; er blijkt een schildering onder te zitten. Er stonden ooit kerkbanken, maar die zijn verwijderd om de kapel een andere bestemming te kunnen geven. Momenteel is er het museum Sjoen Limburg in gevestigd. De absis is vijfzijdig en heeft een koorgang. Het is de gang achter de pilaren. Op de pilaren enorme vergulde kapitelen. Boven de absis zijn glas-in-loodramen die het leven van Angela Merici, de stichteres van de orde, uitbeelden.

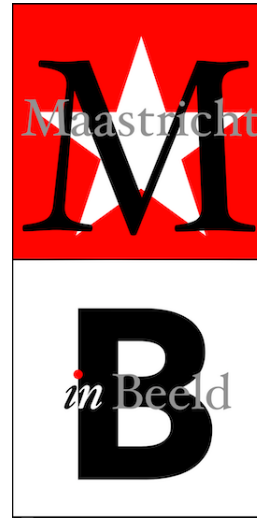
In de absis ligt een schitterende vloer van gekleurd marmer. En ook het hoogaltaar is van marmer. In de vergulde trommelvormige tabernakel in het midden staan de letters A en Ω , de eerste en laatste letter van het Latijnse alfabet. Om het begin en het einde der tijden aan te geven.

Er is een kruiswegstatie, in 1928-29 gemaakt door Frans Hertoghs voor de Sint-Jan in Roosendaal. Maar het zijn dertien schilderijen, geen veertien. De veertiende moest gratis en dat deed de kunstenaar niet. De statie maakt nu deel uit van de collectie religieuze kunst van museum Sjoen Limburg. Er zijn tal van heiligenbeelden die ook deel uitmaken van die collectie. En in de kasten staan kerststallen.

Maastricht in Beeld
kortweg MiB

MiB is een
fotomagazine voor
liefhebbers van de
stad Maastricht.
De opzet is simpel:
interessante
onderwerpen,
behoorlijke foto's,
korte stukken tekst
met wat uitleg en
achtergronden en
een nette layout.

Dit magazine is gratis en komt uit de
Boekenkast van Peter Scheele:

<https://scheelpj.home.xs4all.nl/Site>

Ik wens u veel kijk- en leesplezier.

Peter Scheele

Colofon

Camera: Panasonic Lumix LX100, Make II

Bewerking: Adobe Lightroom 6.14

Opmaak: Apple Pages 11.1

Foto's, tekst en opmaak: Peter Scheele